

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/771/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206281
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112206281.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R. F. debt, s.r.o. so sídlom R., H. č. XX, B. XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou E.-H., s.r.o. so sídlom R., H. č. XX, proti odporkyni Q. E., bytom F., Holého 4, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom L., E. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. M. G., advokátom, so sídlom L., E. R. 2, o zaplatenie XXX,XX eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. augusta 2013, č.k. 27C/186/2012-97 takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Žiadny z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. uložil odporkyni povinnosť

zaplatiť navrhovateľovi 115,80 Eur s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 71,- Eur od 06.04.2009 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 21,07 Eur od 06.05.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 22,07 Eur od 06.06.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1,66 Eur od 06.07.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku návrh zamietol. Vo výroku III. určil, že zmluvná podmienka v Dodatku k Zmluve o pripojení uzavretom medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 19.04.2004, uvedená v bode 7 v znení: " V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Užívateľa a následného vypojenia SIM karty zo strany Prevádzkovateľa, je Užívateľ povinný uhradiť Prevádzkovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 10 000,- Sk - 15 000,- Sk - 20.000,- Sk. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Prevádzkovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinností, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Užívateľ je zároveň povinný uhradiť Prevádzkovateľovi náhradu škody presahujúcu výšku zmluvnej pokuty." je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná. Vo výroku III. rozhodol, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva. Vo výroku IV. uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 37,60 Eur, k rukám JUDr. M. G., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danej veci je predmetom konania nárok navrhovateľa jednak na zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby a na zaplatenie zmluvnej pokuty, vyplývajúcej z uzavretej zmluvy o pripojení v znení dodatku. Po právnej stránke mal súd za to, že zmluva o pripojení v spojení s dodatkom zo dňa 19.04.2004, je zmluvou uzavretou podľa § 43 z.č. 610/2003 Z.z. a súčasne má charakter typovej spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Navrhovateľ v rámci predmetného právneho vzťahu vyúčtoval odporkyni cenu za poskytnuté plnenia faktúrami č. 7902531195, 7903542230, 7904609153, 7905575021 v celkovej sume 115,80 eur, ktorú odporkyňa

doteraz navrhovateľovi neuhradila, a preto ju súd podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. zaviazal na jej zaplatenie. Keďže odporkyňa dobrovoľne neplnila navrhovateľom vyfakturované sumy, dostala sa s plnením dlžnej sumy do omeškania. Súd prvého stupňa preto priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania z jednotlivých dlžných súm spôsobom podrobne špecifikovaným vo výroku tohto rozsudku. Navrhovateľ si voči odporkyňi uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 331,94 Eur. V danej veci zmluvná pokuta, tak, ako je dojednaná v zmluve o pripojení v spojení s dodatkom zo dňa 19.04.2004 je neprimeranou sankciou, a to vzhľadom na viaceré aspekty: V danej veci bol pri uzatváraní zmluvy prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, ktorá skutočnosť sama osebe vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy - spotrebiteľa. Taktiež je bez významu výška ceny služieb, ktoré spotrebiteľ nezaplatí (či nezaplatí cenu dojednaného mesačného poplatku alebo len jej časť alebo niekoľkonásobne vyššiu sumu). Z textu čl. 7 dodatku zo dňa 19.04.2004 je nepochybné, že zmluvná pokuta bola dojednaná práve pre prípad akéhokoľvek porušenia zmluvnej povinnosti odporkyne, ktorého následkom je vypojenie SIM karty zo strany právneho predchodcu navrhovateľa a nie v súvislosti s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia. Prípadná predajná cena telefónu alebo iného koncového zariadenia tak podľa názoru súdu nemala na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty žiaden vplyv. Navyiac, v danom prípade došlo k porušeniu povinnosti odporkyňou (neplatenie ceny za telekomunikačné služby včas a riadne) až v roku 2009, pričom zmluva bola uzavretá dňa 19.04.2004 s viazanosťou 24 mesiacov, t.j. do 20.04.2006. Na základe všetkých uvedených okolností súd v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. vyhlásil uvedenú zmluvnú podmienku, týkajúcu sa zmluvnej pokuty za neprijateľnú a neprimeranú podmienku, ktorá na škodu odporkyne - spotrebiteľa zakladá nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a teda je podľa § 39 Obč. zák. absolútne neplatná pre rozpor s ust. § 23a ods. 1 z.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 331,94 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 06.05.2010 do zaplatenia zamietol.

Na veci nič nemení ani odporkyňou predložená dohoda o zaplatení záväzku, uzavretá účastníkmi dňa 30.11.2012, ktorou odporkyňa o.i. mala uznať svoj dlh voči navrhovateľovi v celosti, t.j. vrátane zmluvnej pokuty 331,94 Eur, nakoľko uznaním dlhu sa dlžník nezbavuje práva uplatňovať v občianskom súdnom konaní námietky týkajúce sa dôvodu alebo výšky (rozsahu) nároku veriteľa (R 13/1988). V danej veci odporkyňa výslovným súhlasom s odporom vedľajšieho účastníka namietla výšku i právny dôvod nároku veriteľa- navrhovateľa, keď namietala uplatnenú zmluvnú pokutu 331,94 Eur ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Z tohto dôvodu súd preskúmaval nárok navrhovateľa z hľadiska ochrany spotrebiteľa tak, ako je uvedené vyššie. Po preskúmaní veci konštatoval, že zmluvná podmienka v zmluve o pripojení v znení dodatku zo dňa 19.04.2004 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je absolútne neplatná. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V predmetnej veci pomer úspechu (74%) a neúspechu (26%) odporkyne prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa, a preto by odporkyňi patrila vo vzťahu k navrhovateľovi náhrada trov konania v miere 48 % (74% mínus 26%). Odporkyňa si však v konaní žiadne trovy neuplatnila, z obsahu spisu jej trovy konania nevyplývajú, a preto jej súd ich náhradu nepriznal. Vzhľadom na prevažný úspech odporkyne vo veci, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jej strane a to v pomere, v akom vzniklo samotnému odporcovi, t.j. 48 %. Súd konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 447,74 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 31,54 €. Právny zástupca vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a odpor (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 63,08 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,63 Eur, t.j. spolu vo výške 15,26 Eur. Spolu náhrada trov právneho zastúpenia 78,34 Eur, z čoho hodnota 48 % predstavuje sumu 37,60 Eur, na ktorej zaplatenie súd zaviazal menej úspešného navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti IV. o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporkyne.

Navrhovateľ v podanom odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Poznamenal, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Do konania teda nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Navrhovateľ uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.02.2013, sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Súd musí mať vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Na zistenie vyššie uvedeného stanoviska účastníka nie je možné použiť domnienku podľa § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá ho nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajší účastník v podanom odvolaní proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým mu bola priznaná náhrada trov konania len vo výške 37,60 eur uviedol, že predmetom konania boli dva samostatné nároky, a to nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a nárok na zaplatenie hovorného. Poukázal na to, že vo veci podal vyjadrenie len vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute, vo vzťahu k nedoplatkom za poskytnuté telekomunikačné služby sa nevyjadril a nespochybňoval uplatnený nárok navrhovateľa. Pri rozhodovaní o trovách konania je nevyhnuté vychádzať zo samostatnosti uplatnených nárokov. V obdobnej veci rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 16.04.2012 sp. zn. 16Co/33/2012, rozsudkom zo dňa 23.05.2012 sp. zn. 3Co/17/2012. Z uvedeného vyplýva, že bol v konaní o samostatnom nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v celom rozsahu úspešný, preto mu mal súd priznať trovy konania v plnej výške a pri priznaní náhrady trov konania vychádzať z výšky zmluvnej pokuty 331,94 eur. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmenil tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania vo výške 68,38 eur. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,09 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Ďalej uviedol, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené. Vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník podáva odvolanie len v časti nepriznaných trov právneho zastúpenia, je zrejmé, že v tomto prípade nešlo o ochranu spotrebiteľa a snahu ho chrániť pred vyfakturovanou zmluvnou pokutou.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa a odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplata sumy 447,74 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % p.a. zo sumy 71 Eur za obdobie od 05.04.2009 do zaplata, 9,25 % p.a. zo sumy 21,07 Eur za obdobie od 05.05.2009 do zaplata, 9 % p.a. zo sumy 22,07 Eur za obdobie od 05.06.2009 do zaplata, 9 % p.a. zo sumy 1,66 Eur za obdobie od 05.07.2009 do zaplata a 9 % p.a. zo sumy 331,94Eur za obdobie od 05.05.2010 do zaplata a trov konania. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 115,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % p.a. zo sumy vo výške 71 Eur za obdobie od 06.04.2009 do zaplata, 9,25 % p.a. zo sumy vo výške 21,07 Eur za obdobie od 06.05.2009 do zaplata, 9 % p.a. zo sumy vo výške 22,07 Eur za obdobie od 06.06.2009 do zaplata, 9 % p.a. zo sumy vo výške 1,66 Eur za obdobie od 06.07.2009 do zaplata, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zároveň určil, že zmluvná podmienka v Dodatku k Zmluve o pripojení uzavretom medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 19.04.2004, uvedená v bode 7 v znení: " V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Užívateľa a následného vypojenia SIM karty zo strany Prevádzkovateľa, je Užívateľ povinný uhradiť Prevádzkovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 10 000,- Sk - 15 000,- Sk - 20.000,- Sk. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Prevádzkovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Užívateľ je zároveň povinný uhradiť Prevádzkovateľovi náhradu škody presahujúcu výšku zmluvnej pokuty." je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnila. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 37,60 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. Odôvodnil to skutočnosťou, že čistý úspech vedľajšieho účastníka k predmetu konania 447,74 Eur predstavuje 48 %, t. j. spolu náhrada trov právneho zastúpenia 78,34 eur, z čoho 48% predstavuje 37,60 eur .

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybnuje pomerný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v konaní. Namieta, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní menej úspešný (48 % čistý úspech odporkyne), zaplatiť pomernú náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade pomerného úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu pomerných trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník má preto právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania (prípadne pomernú náhradu trov konania), v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporkyne ako spotrebiteľovi, keďže v uvedenom prípade poskytol odporkyne právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevyklučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Z tohto dôvodu bolo odvolanie navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nedôvodné. Vo vzťahu k odvolacím námietkam vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ohľadom samostatnosti uplatnených nárokov odvolací súd uvádza, že sa s týmito nestotožňuje, keďže podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na pár výnimiek rovnakými právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje a rovnako aj zdieľa ten istý procesný osud pokiaľ ide o mieru procesného (ne) úspechu v konaní, vrátane náhrady jeho trov. Preto nie je možné, aby si vedľajší účastník vopred vybral časť predmetu konania, do ktorej mu vyhovuje vstúpiť. Základný rámec občianskeho súdneho konania bol vymedzený petitióнным návrhu na začatie konania, v ktorom sa navrhovateľ rozhodol oba nároky voči odporkyne uplatňovať spoločne, nakoľko išlo o nároky vyplývajúce z toho istého zmluvného vzťahu. Aj s prihliadnutím na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka, že do konania vstúpil len v časti uplatnenej zmluvnej pokuty. Z týchto dôvodov bolo odvolanie vedľajšieho účastníka nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vzhľadom na ich čiastočný úspech a neúspech v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.